

Kommunstyrelsen

Datum
2021-04-14
Dnr Ks 2021/212Miljödepartementet
Regeringskansliet
103 33 Stockholm**Svar på remiss SOU 2020:73 ”Stärkt äganderätt, flexibla skyddsformer och naturvård i skogen”, Dnr M2020/01926**

Skogsbruket är en oerhört viktig näringsgren i Härjedalen. Andelen av arbetskraften som är sysselsatt i sektorn är betydligt högre än både i riket och i länet i övrigt. Ett stort antal härjedalingar är skogsägare. Skogen utgör därför även en betydande lokal kapitalbas som ofta lägger grunden till investeringar i småföretag och lokal utveckling. Tillväxten i Härjedalens skogars binder genom aktiv skötsel över 200 000 personers klimatavtryck. Härjedalens kommun ser därför mycket negativt på alla åtgärder som försvagar och försvårar skogsnäringen.

Mot denna bakgrund måste Härjedalens kommun invända mot flera av skogsutredningens förslag.

Skog som undantas från produktion upphör att vara en resurs som ger upphov till sysselsättning och utveckling. För kommunens del innebär detta minskad sysselsättning vilket i sin tur innebär lägre skatteintäkter och minskade resurser till vård, skola och omsorg.

Vi har redan stora arealer formellt skyddad skog. Närmare 30% av den fjällnära skogen i vår region är redan avsatt. Till det kommer frivilliga avsättningar samt improduktiv skogsmark som inte får brukas. Ytterligare avsättningar behövs därför inte för den biologiska mångfalden. Till det kommer osäkerheten i om en tilltänt skog är skyddsvärd, förslaget innehåller en mängd redan brukade och fragmentiserade skogar.

Härjedalens kommun menar därför att ytterligare avsättningar ska ske med måttlighet och i stort sett alltid vara frivilliga från skogsägarens sida. Om de enorma arealer som antyds i skogsutredningen skulle undantas från produktion så skulle det innebära en katastrof för näringen i både vår kommun och i regionen. Att naturturism skulle kunna kompensera sysselsättningstappet bedömer vi som orealistiskt mot bakgrund av att skogsnäringen står för en betydande del av kommunens arbetstillfällen.

Eftersom avsättningarna inte skulle behöva vara frivilliga skulle de också innebära ett oacceptabelt angrepp på de enskildes äganderätt.

Att skogsägare som hindras bruka sin skog får ekonomisk kompensation är däremot naturligtvis positivt ur ett rättssäkerhetsperspektiv.

Övriga invändningar:

- Det ska inte vara upp till den enskilde skogsägaren att bedöma naturvärden gentemot myndigheterna vid avverkningsanmälan eller i andra sammanhang.

- Vi önskar inte se en ökad byråkrati för skogsägarna i form av t ex dubbelt anmälningstvång. Avverkningsanmälan ska även fortsättningsvis ses som samråd.
- Svenska skyddsformer av skogsmarken ska räknas på samma sätt som i andra länder.
- När ekonomisk kompensation ges till enskilda skogsägare så ska dess storlek motsvara minst samma intäkt som skogen skulle ha gett vid brukande med ett påslag för intrångsersättning och förlust av jakträtt m m.

Lars-Gunnar Nordlander (S)
Kommunstyrelsens ordförande

Anders Häggkvist (C)
Kommunstyrelsens Vice
ordförande

Lars-Olof Mattsson (M)
Ordförande Kommunstyrelsens
Samhällsutvecklingsutskott